

Oodi verstaile – kaiken tekemisen sydän

Lapsuuden kodissani vanhempani osasivat tehdä monenlaista vaikka eivät olleet rakentamisen ammattilaisia. Tämä oli kymmeniä vuosia sitten vielä ihan tavallista. Työkaluja tarvittaessa ei tarvinnut kaivella niitä esiin kaappien syvyyksistä – ne olivat käden ulottuvilla. Missä tahansa asuttiin, verstaas oli osa asumista.

Omavaraisuuden ytimessä on tekeminen ja sille ei pitäisi olla esteitä jotka turhauttavat. Jos kiireellinen työkalujen korjaus törmää siihen, ettei löydä välineitä eikä materiaalia, jotain on vakavasti vinossa.

Verstaan pitäminen voi olla hyvinkin kallis, jos tarvikkeiden hankinta perustuu ostamiseen tai se voi olla naurettavan halpa, jos ruuveja, hakoja ja letkuja purkaa romuista. Silloin kohtaa seuraavan haasteen: tunnen paljon ihmisiä, jotka elävät romukasojen päällä. Usein he visioivat projekteja, joita he eivät kuitenkaan toteuta. Siellä materiaalin virtaus sisään ei ole sama kuin virta ulos. Toinen syy voi olla, että tarvittavaa tavaraa on jossain kiinni, eli ei suoraan käytettävissä. Se lannistaa tekemisen paloa.

Omavaraopisto on vaatinut verstaanpuolen laajentamista. Lahjoitusten määrä on ollut iso ja tavaraa piti kunnostaa ja laittaa eteenpäin. Onneksi olen voinut käyttää vanhempiani verstaan. Tulevaisuudessa saatan menettää sitä perintöjaon seurauksena. Silloin olisi hyvää jos Opistolla olisi omat, hyvin varustetut tilat.

Riittävän hyvän järjestyksen ylläpitäminen on taitolaji, joka on opittava. Todennäköisesti sinun ei kannata lajitella kaikki ruuvit samantyyppisyyden mukaan, jolloin sinulla tulisi 100 purkkia hyllytavaraa. Karkeampi jaottelu on kätevämpi. Purkkien sijaan on hyvä laakeampia laatikoita, joissa on kivaa kaivella vaikka kaksin käsin. Astioiden sijoitus on hyvää olla edes vähän looginen: naulat siellä ja ruuvit tuolla. Muuten tarvittavan etsiminen voi raastaa hermoja. Täydelliseen järjestykseen kannattaa tähdätä mutta todellisuus rajoittaa sopivalle tasolle. Silloin kun tavaraa tulee ja menee, astioiden sisällöt muuttuvat, järjestys on päivitettävä.

Verstaan ylläpito on minulle täydellinen askare silloin, kun varsinainen työ ei maistu.

Kehotan teitä ankarasti perustamaan ikioman verstaan-tapainen. Ei Opistoon mutta heti kun palaatte siviiliin!

Tässä esittelen omaani. Omavaraistelijan verstaas saa olla paljon pienempi ja luonnonläheisempi.

Vanhempiani verstaas, välillisesti teidänkin

Yksi maailman monipuolisimpia työkaluja on ruuvipenkki. Siitä on puinenkin versio.

Tämä on vain pieni osa hyllykilometreistä

Vanhojen tonkkien kierrätysmahdollisuus. Sopii painaville sisällöille.

Saranoita moneen lähtöön. Kokemuksen kautta oppii, mitä kuluu ja mitä ei. Samaan aikaan karttuva kokemus mahdollistaa rajattoman improvisoinnin.

Tätä tavaraa normaali ihminen (kuten rakas kumppanini) kutsuisi jätteeksi. Tosikäsissä todellisuus on toinen. Muovi on aika ruma yleisaine mutta hirmuisen monipuolinen. Aloittelijoille en kuitenkaan suosittele menemästä liian pitkälle kierrätykseen, koska sillä on mentaalisesti murskaavan korruptoiva vaikutus. Voimaannuttavampi on käyttää luonnonaineet. Mitä mieltä on enää tehdä omaa paitaa jos ottaa vastaan kierrätysvaatteita?

Ajan mittaan liki jokainen verstaanpitäjä kehittää joukon erityistarpeisiinsa soveltuvia laitteita ja työkaluja.

Tässä talon verstaan sivuverstas, jossa säilytän lähinnä tietokone- ja elektronisia komponentteja. Kuvassa näkyy luuppi-lamppu, jonka korjasin. Huonoilla silmilläni en meinaa enää saada selvää elektronikan merkinnöistä.

Aloitin hamstraamisen jo pikkupoikana. Näitä vastuksia juotin sähköromuista irti 50 vuotta sitten. Jos tarvitsen aurinkopaneeleihin diodin, alan kaivella menneisyydessäni.